

A győri Liszt Ferenc Zeneiskola búcsúzik egykori igazgatójától Dr. Nagy Miklóstól

„Az igazságot keresni,
a szépséget szeretni,
jót akarni, és a legjobbat tenni
- ez az, amire hivatott az ember!”

/Mendelssohn B. Felix/

Dr. Nagy Miklós, 1958 és 1969 között igazgatta a Liszt Ferenc Zeneiskolát. Alig 30 évesen, Győr-Sopron megye ének-zene szakfelügyeletét is végezve érkezett és nagy örömmel, hatalmas lelkesedéssel kezdett a munkához. Elsőrendű feladatának a zenehallgató közönség nevelését tekintette. Felismerte, hogy az akkor már jelentős ütemben fejlődő Győr kulturális életében kulcsfontosságú lesz a zenei nevelés. A zeneiskolába vonzott gyermekek lesznek a jövő zeneértő, és zeneművelő felnőttjei.

A szép tervekhez szükséges feltételek megteremtésén fáradozott. Vezetése alatt költözött át az iskola véglegesen a Czuczor utcából a Liszt Ferenc utcába. A kényelmetlen átalakítások 1965-ben fejeződtek be: az árkaós folyosók üvegablakokat kaptak, 21 tanterem és díszterem tette otthonossá a zeneoktatást, és bővült a hangszerpark is.

Irányítása alatt jó kollektíva kovácsolódott össze, amely partner volt az akkor zajló zeneiskolai tantervi reform végrehajtásában. (Az országos zeneiskolai rendtartás kidolgozásában Nagy Miklós komoly részt vállalt.) Megújult az iskolaszervezet az Igazgató Tanács létrejöttével, új házirend készült, bevezették a tanári munkanaplókat, a tanulói ellenőrző könyveket. A szakmai munka terén is a megújulást szorgalmazta. Az iskola hagyományos (zongora, hegedű, ének, gordonka) tanszakai mellé újak zárkóztak fel. Beindult a klarinét, gitár és rézfúvós oktatás. A mai napig élő vizsgarendszer is ekkor alakult ki. Szívügyének tekintette az együttműködést, elősegítette a kamarazene oktatás bevezetését.

Miklós bácsi álmának megfelelően olyan népszerű lett a zeneoktatás ekkoriban Győrben és a környező településeken, hogy úttörő kezdeményezésére két vidéki fiókiskola is nyílt: Kapuváron és Csornán.

A zenei nevelést az iskola falain kívül is fontosnak tartotta a zenei ismeretterjesztő mozgalom beindításával. Az Ifjú Zenebarátok Köre azzal a céllal alakult, hogy a gyermekek zeneirodalmi és esztétikai műveltségét fejlessze.

A révkomáromi zeneiskolával felvett szakmai kapcsolat révén, létrehozta az első külföldi együttműködést is.

Miklós bácsi igazi hagyományteremtő volt, és fáradhatatlan a zenei rendezvények szervezésében. Nevéhez fűződik az Ifjú Muzsikások Fesztiválja versenysorozat elindítása. A nemes cél azóta is töretlen: neves szakmai zsűri előtt megmutatni a tehetségeket, szakmai tapasztalatcserét teremteni a zenetanárok számára. A Liszt Ferenc Zeneiskola 1968 óta szeretettel és nagy odaadással ápolja a regionálissá nőtt versenyeit is.

Ugyanebben az évben Miklós bácsi kezdeményezésére valósult meg az első Országos Zenei Nevelési Konferencia. A nagyszabású vállalkozás célja az volt, hogy összefoglalja a zenei nevelés addigi eredményeit, találkozási és továbbképzési lehetőséget teremtsen a zenepedagógusok számára. Foglalkozott a zeneoktatás módszertani kérdéseinek rendszerezésével, valamint ismertté tette Győr város zenei életét ország-világ előtt. A megkezdett munka sikerét jelzi, hogy a konferenciák napjainkig folytatódnak.

A Liszt Ferenc Zeneiskola élén eltöltött bő tíz esztendő Miklós bácsi „a férfikor rendkívül aktív periódusának, küzdelmes szakaszának” tekintette. Tanított, alkotott, szervezett, és tanult is egyben. A közművelődési és a zenei élet minden ágában ott volt, és valami újat hozott létre. Muzsikusként, zenei alkotások létrehozójaként is tisztelhetjük. Élete mottóját Csodaforrás című gyermekoperájának egyik áriájában fogalmazta meg: „Annyit ér csak minden ember, amennyit munkával megteremt.”

Igazgatása utolsó két évében elvállalta a Zeneművészeti Szakközépiskola vezetését is, azzal a feltétellel, hogy a zeneiskola irányítása is a feladata maradhat. Később, amikor a városi művelődési osztály élére került, akkor sem szakadt el a zeneiskolától. Gondja volt az iskola épületének fejlesztésére, ügyeinek támogatására.

Végig járva a tanári pálya minden lépcsőjét, a Győri Tanítóképzőben folytatta és teljesítette be tanári, és tudományos munkásságát.

Az utolsó időkig nyomon követte rendezvényeinket, együtt örült velünk sikereinknek.

Szerette a zeneiskolát tiszta szívéből!

Mi is hálával gondolunk Rá, emlékét megőrizzük.

Szakács Erika
intézményvezető